

"וַיִּחַרַד יִצְחָק חֲרָדָה, גְּדֻלָּה עַד-מָאד, וַיֹּאמֶר מִי-אֶפּוֹא הוּא הַצֵּד-צִיד וַיָּבֵא לִי וְאֶכַל מִכָּל בְּטָרִם תָּבוֹא, וְאֶבְרַכְהוּ; גַּם-בְּרוּךְ, הִיָּה. כְּשָׁמַע עֵשָׂו, אֶת-דְּבָרֵי אָבִיו, וַיִּצְעַק צָעֵקָה, גְּדֻלָּה וּמְרָה עַד-מָאד; וַיֹּאמֶר לְאָבִיו, בְּרַכְנִי גַם-אֲנִי אָבִי." בראשית כ"ז: לג-לד

"And Rebecca loved Jacob,"
It is written.
"And Rebecca said to Jacob her son,"
It is written.
And what about Esau?
Sometimes I hear
His cry, so loud, so bitter,
Rising up from every corner of the field
Where he ran after the deer
And tried to forget.
Dew of heaven falling on his head
Drops of the night.
His heart full of hatred
And desire to kill.
Later he would love women,
Little by little something would clot in his
soul,
Would heal.
After many years
And much love
I see him
Coming to meet his brother.
"I have enough, brother," he says,
And weeps.
And all the world
Weeps with him.

וְרֵבֵקָה אוֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב,
כְּתוּב.
וְרֵבֵקָה אָמְרָה לְיַעֲקֹב בְּנָה,
כְּתוּב.
וּמָה עֵשָׂו?
לְפַעֲמִים אֲנִי שׁוֹמַעַת
אֶת הַצָּעֵקָה הַגְּדוּלָּה וְהַמְרָה
עַד מָאד
עוֹלָה מִכָּל קַצְוֵי הַשָּׂדֶה
שֵׁשׁ הוּא רֹץ בְּעַקְבֵי הַצְּבָאִים
כְּדִי לִשְׁכַח.
טַל הַשָּׁמַיִם יוֹרֵד עַל רֹאשׁוֹ
רְסִיסֵי לַיְלָה,
וּלְבוֹ מְלֵא מִשְׁטֵמָה
וְהוּא מְבַקֵּשׁ לְהַרְגוֹ.
אַחַר-כֵּן יֵאָהֵב נָשִׁים
לְאֵט-לְאֵט דָּבַר מָה יִגְלִיד בְּתוֹךְ
נַפְשׁוֹ,
יִרְפָּא.
מִקֵּץ הַרְבֵּה שָׁנִים
וְאֶהְבֶּה רֵבָה
אֲנִי רוֹאֶה אוֹתוֹ
יוֹצֵא לְקִרְאָת אָחִיו.
יֵשׁ לִי רֵב, אָחִי, הוּא אוֹמֵר
וּבּוֹכָה
וְכָל הָעוֹלָם
בּוֹכָה אִתּוֹ.

Translation – Simon Montagu